

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/14/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325010690
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2325010690.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., Česko, trvalý pobyt D. XX/XX, B., okr. Šaľa, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Nitra, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) a iné, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Galanta z 28. januára 2026, sp. zn. 31T/2/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 17. marca 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

- Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 28. januára 2026, sp. zn. 31T/2/2025, uznal A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného v bode 1/ pre skutok práve kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a v bode 2/ pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktoré spáchal na skutkovom základe tam uvedenom. Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 43 a § 61 ods. 2 Tr. zák. uložil aj ďalší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke vo výmere 3 (tri) roky.
- Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor výslovne vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný sa k opravnému prostriedku nevyjadril. Následne zahlásil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča (ďalej len obhajca) voči rozsudku odvolanie čo do výroku o treste, konkrétne tak učinil písomným podaním doručeným okresnému súdu 30. januára 2026.
- Zahlásené odvolanie obžalovaný písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným okresnému súdu 5. februára 2026. V odvolaní obhajca uviedol, že súd vzhľadom na osobu páchatela, momentálne prebiehajúce väzobné stíhanie, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný už vykonal momentálne dva po sebe idúce tresty, mohol a mal uložiť trest odňatia slobody na úrovni 6 mesiacov. Uvedené by bolo na mieste obzvlášť s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti obhajca v konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zmenil vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Alternatívne žiadal, aby krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil okresnému súdu, aby ju opätovne prejednal a rozhodol.
- Prokurátor, ktorému bolo písomne zdôvodnené odvolanie obžalovaného doručené, sa k nemu nevyjadril.
- Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 20. februára 2026.
- Za účelom prejednanja odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 17. marca 2026, ktorého sa zúčastnili prokurátorka krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného. Účasť

obžalovaného bola zabezpečená z ÚVV Nitra prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., voči čomu obhajoba neuplatnila žiadne výhrady. Pokiaľ ide o priebeh verejného zasadnutia, predseda senátu po podaní správy o stave veci so zameraním na otázky, ktoré treba riešiť, udelil slovo na konečné návrhy, keďže strany žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nemali. V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, obhajca zotrval na argumentoch uvedených v písomne odôvodnenom odvolaní a žiadal rozhodnúť v zmysle konečného návrhu tam uvedeného. Obžalovaný sa pridržiaval prednesu svojho obhajcu.

7. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

8. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por., krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku o treste predchádzalo

9. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, obžalovaný žiadne konkrétne výhrady neuplatnil. A chyby konania odvolaním obžalovaného nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

K trestaniu všeobecne

10. Krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

10.1. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

10.2. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Tr. zák., čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

10.3. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na

páchateľa trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

10.4. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

10.5. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnenne nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

K výroku o treste konkrétne

11. Obžalovaný v odvolaní uloženému trestu odňatia slobody vytýkal neprimeranú prísnosť. Skôr ako krajský súd odpovie na otázku nastolenú obžalovaným, musel preskúmať, či okresný súd dodržal kogentné ustanovenia vzťahujúce sa k ukladaní trestu.

12. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u obžalovaného postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. správne ustálil existenciu len jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval. Žiadne ďalšie poľahčujúce okolnosti ani krajský súd odvolacím prieskum nezistil.

13. Aj priťažujúce okolnosti okresný súd ustálil správne. Obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.) a v minulosti už bol za trestný čin viackrát odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.), na ktoré odsúdenia je možné prihliadať.

14. Okresný súd správne pri ukladaní trestu aplikoval ust. Tr. zák. účinné od 6. augusta 2024, nakoľko tieto sú pre obžalovaného priaznivejšie (§ 2 ods. 1 Tr. zák.). Ak by sa aplikovali ustanovenia Tr. zák. účinné v čase spáchania skutkov (v roku 2023), musel by pri prevahe priťažujúcich okolností postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody upravenej v ust. § 348 ods. 1 Tr. zák. o jednu tretinu a následne trest ukladať v rozpätí trestnej sadzby od 8 mesiacov do 2 rokov trestu odňatia slobody.

15. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd „nevidel priestor pre ukladanie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, lebo obžalovaný spáchal skutok v bode 1/ bezprostredne po predchádzajúcom odsúdení za totožnú trestnú činnosť.“ Obžalovanému však bolo potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody aj preto, lebo oba súdené skutky spáchal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. OT/148/20202, ktorá mu plynula

od 28.9.2020 do 28.9.2025, resp. ešte dlhšie, keďže bol počas skúšobnej doby opakovane vo výkone trestu, čo skúšobnú dobu o tento čas predĺžilo. V takom prípade ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. výslovne vylučuje ukladanie ďalšieho trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu (tzv. zákaz podmienky na podmienku).

16. Je síce pravdou, že ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. nevylučuje v takýchto prípadoch uloženie iného alternatívneho trestu k trestu odňatia slobody (pozri R 85/2015), avšak domnievať sa za daného stavu veci, že by účel trestu sledovaný zákonom u takto často recidivujúcej osoby splnil akýkoľvek alternatívny trest k nepodmienečnému trestu odňatia slobody by nebolo správne, čo správne prízvukoval okresný súd. Ak totiž na obžalovaného nemal žiaden prevýchočný účinok ani osem mesačný trest odňatia slobody vykonaný 25.4.2022 ako najprísnejší prostriedok trestnej represie v podmienkach SR, bolo by iluzórne sa domnievať, že by iný (alternatívny) druh trestu splnil u neho účel trestu sledovaný ust. § 34 Tr. zák., najmä z hľadiska individuálnej prevencie a ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti. Inak vyjadrené, obžalovaný už zo strany spoločnosti dostal opakované príležitosti (v podobe podmienených trestov) preukázať, že to so svojim polepšením myslí vážne, no uvedené šance nevyužil a naďalej sa dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti v relatívne krátkych časových intervaloch. Do popredia preto u neho musí vystúpiť ochranná funkcia trestu, keď len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody mu aspoň na určitý čas zabráni v páchaní ďalšej úmyselnej trestnej činnosti.

17. Pokiaľ ide o okresným súdom uložený trest vo výmere 10 mesiacov, tento bol vymieraný v dolnej polovici zákonného rozpätia, čo aj vzhľadom k tomu, že sa pred spáchaním súdených činov už obžalovaný rovnakej trestnej činnosti dopúšťal, že spáchal dva trestné činy a že konal v priamom úmysle, nemožno s určitosťou považovať za prísnu výmeru. Okresným súdom uložený trest aj podľa mienky krajského súdu zodpovedá všetkým hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle ust. § 34 Tr. zák., je trestom primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdi konanie obžalovaného.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil krajský súd odvolacie námietky obžalovaného ako nedôvodné. Faktory akcentované obžalovaným v podanom odvolaní (priznanie, úprimné oľutovanie činu, vyhlásenie o vine) boli okresným súdom pri určení druhu trestu a jeho výmery v plnej miere zohľadnené.

K tzv. vonkajšej (súdnej) diferenciacii

19. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd nepochybil, keď obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdených skutkov už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, konkrétne vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/122/2018 za úmyselný prečin výtržníctva.

K uloženému trestu zákazu činnosti

20. Vo všeobecnosti je potrebné podotknúť, že pri úmyselných trestných činoch v doprave je uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel každého druhu v cestnej premávke zo strany konajúcich súd pravidlom. Žiadne výnimočné okolnosti na ignorovanie tohto pravidla v tejto trestnej veci ani krajský súd nezistil, preto konštatuje, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému popri nepodmienečnom treste odňatia slobody uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov v súvislosti s činnosťou (vedením motorového vozidla), na ktorú treba osobitné povolenie.

21. Pokiaľ ide o trojročnú výmeru tohto trestu, táto je v dolnej tretine zákonného rozpätia (1 rok až 10 rokov) a z pohľadu krajského súdu ide o trest primeraný, určite nie neprimerane prísny. Tu najmä v kontexte toho, že sa obžalovaný predchádzajúcimi trestami zákazu činnosti viesť motorové vozidlá kratšieho trvania zjavne nenapravil. Sotva tak možno očakávať, že by kratší trest zákazu činnosti tento krát viedol k jeho náprave.

22. Správne tiež okresný súd ukladal tento trest ako ďalší podľa § 43 Tr. zák., keďže predchádzajúci trest zákazu činnosti uložený mu vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/109/2023 obžalovaný dosiaľ nevykonal. Okresným súdom uložený trest zákazu činnosti spolu s doteraz nevykonanou časťou predchádzajúceho trestu pritom nedosahuje ani polovicu z najvyššej výmery určenej Tr. zák. pre tento druh trestu, teda kogentné ust. § 43 Tr. zák. bolo dodržané.

Záver

23. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.